Lietas arhīva Nr. C-3748-20/29
ECLI:LV:KURT:2020:1125.C69374820.3.S
Lieta Nr. C69374820

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī, 2020.gada 25.novembrī

Kurzemes rajona tiesas tiesnese I.Fišere,
izskatot rakstveida procesā Ventspilī, Katrīnas ielā 14, civillietu Nr.C69374820 Ventspils pilsētas domes (reģistrācijas Nr. 90000051970) prasībā pret Finanšu ministriju (reģistrācijas Nr. 90000014724) par īpašuma tiesību atzīšanu,

k o n s t a t ē j a

[1] 2020.gada 28.septembrī Kurzemes rajona tiesā saņemts prasītājas Ventspils pilsētas domes prasības pieteikums pret atbildētāju Finanšu ministriju par īpašuma tiesību atzīšanu, kur **lūgts** atzīt Ventspils pilsētas pašvaldībai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu - ķieģeļu mūra ēku 87,2 m^2 platībā, ar būves kadastra apzīmējumu /numurs/, kas atrodas uz Ventspils pilsētas pašvaldībai piederoša nekustamā īpašuma - zemes gabala 2427 m^2 platībā /adrese/, ar kadastra Nr./numurs/, ierakstīta Kurzemes rajona tiesas Ventspils pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.3205 un piedzīt no atbildētājas Latvijas valsts par labu Ventspils pilsētas domei tiesāšanās izdevumus.

[2] Prasība pamatota ar Civillikuma 968.pantu, likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta ceturto daļu un argumentiem, ka

[2.1] saskaņā ar 2016.gada 12.augusta Pirkuma līgumu Kurzemes rajona tiesas Ventspils pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.3205 reģistrētas prasītājas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – zemes gabalu 2427 m^2 platībā /adrese/, ar kadastra Nr./numurs/ (turpmāk - Zemes gabals).

[2.2] Zemesgrāmatā nav reģistrētas uz Zemes gabala esošas ēkas (būves).

[2.3] Ar Ventspils pilsētas domes Zemes komisijas 1994.gada 6.februāra sēdes protokolu Nr.1.4. /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ atzītas īpašuma tiesības uz zemes gabalu /adrese/.

[2.4] Saskaņā ar Ventspils pilsētas zemes komisijas 2000.gada 7.jūlija lēmumu Nr.342 īpašuma tiesības uz Zemes gabalu tika atjaunotas bijušo īpašnieku mantiniekiem /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/, atbilstoši Valsts zemes dienesta Ventspils nodaļas izstrādātajam, ar Ventspils pilsētas domes 1998.gada 6.marta rīkojumu Nr.375 apstiprinātajam zemes ierīcības projektam 2427 m^2 platībā.

[2.5] No Valsts zemes dienesta Tehniskās inventarizācijas dokumentiem (lietas Nr.II-248) redzams, ka ēka (būve) - šķūnis ar litera Nr.8 (/adrese A/, tagadējā adrese - /adrese/, iepriekš - /adrese B/) piederējusi Ventspils pilsētas Izpildkomitejas Dzīvokļu saimniecības ražošanas pārvaldes 2.dzīvokļu ekspluatācijas rajonam, no minētā namīpašuma sastāva svītrota 1989.gadā. Palīgceltnes kartīte dzēsta 1992.gada 16.novembrī. Pārējās ēkas (būves) ar kadastra apzīmējumiem /numurs A/, /numurs B/, /numurs C/, /numurs I/, /numurs F/, /numurs G/, /numurs H/ apsekotas un Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā dzēstas 2001.gada 20.oktobrī.

[2.6] Prasītāja konstatējusi, ka faktiski uz Zemes gabala joprojām atrodas nenoskaidrotas piederības ķieģeļu mūra ēka (būve) - šķūnis litera Nr.8 (turpmāk - Ēka), kuru ikdienā izmanto uz blakus esošā arī prasītājai piederošā zemes gabala ar kadastra Nr./numurs D/, /adrese C/ daudzīvokļu dzīvojamās ēkas dzīvokļu īpašnieki.

[2.7] Prasītāja 2020.gada 28.janvārī veikusi minētās Ēkas ar kadastra apzīmējumu /numurs E/kadastrālo uzmērīšanu.

[2.8] Ēkas piederības jautājuma atrisināšana nepieciešama, lai nodrošinātu tiesisko attiecību sakārtošanu par Ēkas turpmāku atsavināšanu vai lietošanu, ievērojot Domes pienākumu rīkoties saskaņā ar saistošiem normatīviem aktiem, kas regulē atvasinātas publiskas personas mantas iznomāšanas un atsavināšanas kārtību.

[2.9] Ņemot vērā, ka 1989.gadā Ēkas namīpašumu kartīte tikusi dzēsta, un nedz zemesgrāmatu nodaļā, nedz Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā tā nekad nav tikusi reģistrēta kā patsāvīgs īpašuma objekts, Ēka uzskatāma par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam.

[2.10] Ēkas kopējā platība ir 87,2 m^2, līdz ar to tā neatbilst mazēkas definīcijai un ir ierakstāma zemesgrāmatā.

[3] **2**020.gada 26.oktobrī tiesā saņemts **atbildētājas rakstveida paskaidrojums** (lietas 51.-53.lapas), kurā norādīts, ka atbildētāja uzskata, ka prasība pret to ir celta nepamatoti, līdz ar to lūdz tiesu prasību noraidīt sekojošu iemeslu dēļ:

[3.1] No Valsts zemes dienestā reģistrētajiem datiem redzams, ka nekustamā īpašuma – ķieģeļu mūra ēkas 87,2 m^2 platībā, ar būves kadastra apzīmējumu/numurs/, lietotāja ir Ventspils pilsētas pašvaldība, reģistrācijas Nr. 90000051970, un Ēka atrodas uz prasītajai piederoša Nekustamā īpašuma sastāvā esošā zemesgabala.

[3.2] Tāpat no Valsts zemes dienestā reģistrētajiem datiem redzams, ka Ēka Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā nav reģistrēta kā patstāvīgs īpašuma objekts.

[3.3] Gadījumā, ja Ēka nav reģistrēta kā patstāvīgs īpašums nedz Valsts zemes dienestā, nedz zemesgrāmatā, pamatojoties uz Civillikuma 968.pantu un likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturto daļu, tās piekrīt zemes īpašniecei, t.i. prasītājai.

[3.4] Civillikuma 968.pantā ir noteikts, ka uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu.

[3.5] Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtajā daļā noteikts: „Ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi

īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām (būvēm) var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem."

[3.6] Saskaņā ar Civillikuma 1477.panta otro daļu *„Lietu tiesības, kas pastāv uz likuma pamata, ir spēkā arī bez ierakstīšanas zemes grāmatās."* Ar iespējamo spriedumu par Ēkas piederību prasītājam tiktu konstatētas (nevis radītas) prasītāja īpašuma tiesības, kas jau pastāv uz likuma pamata.

[3.7.] Ņemot vērā minēto, atbildētāja uzskata, ka prasība ir celta nepamatoti, līdz ar ko lūdz to noraidīt.

[3.8.] Atbildētāja arī uzskata, ka arī prasības apmierināšanas gadījumā tai nebūtu jācieš Civilprocesa likuma 41., 42. un 43.pantā paredzētie izdevumi un tie būtu jāuzņemas prasītājai pašai, jo prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētāja būtu vainojama tās tiesību aizskārumā.

[3.9] Atbildētāja norādījusi, ka tai nav papildus informācijas, kas būtu svarīga šajā lietā.

[4] 2020.gada 6.novembrī prasītāja tiesā iesniedzis paskaidrojumus sakarā ar atbildētājas – Finanšu ministrijas paskaidrojumiem (lietas 69.lapa), kur norādījis, ka

[4.1] Tiesību doktrīnā ir norādīts, ka Civillikuma 968.pants, pirmkārt, regulē īpašuma iegūšanu uz svešām kustamām lietām, kas savienojuma rezultātā kļuvušas par zemes gabala sastāvdaļu. Otrkārt, Civillikuma 968.pants regulē uz zemes uzceltas ēkas piederību vispār, turklāt, kā atzīts tiesu praksē, šajā gadījumā ir runa par prezumpciju, atbilstoši kurai pieņemams, ka ēka pieder tam, kuram pieder attiecīgais zemesgabals. Minētā prezumpcija ir relatīva, proti, tā ir „apgāžama", pierādot to, ka konkrētajā gadījumā pastāv kāds no likumā paredzētajiem izņēmuma gadījumiem no Civillikuma 968.panta, līdz ar ko attiecīgā ēka uzskatāma par patstāvīgu īpašuma priekšmetu *(Grūtups A., Kalniņš E. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 72.lpp.). Līdzīgas atziņas paustas arī Senāta judikatūrā, piemēram, Senāta 2008.gada 29.oktobra spriedums lietā Nr. SKC-354/2008.*

[4.2] Atbilstoši Civillikuma 994.pantā definētajam nekustamā īpašuma īpašnieka jēdzienam, par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatās. Tas, ka Civillikuma 968.pantā ir ietverta prezumpcija par zemes un uz tās esošas ēkas vienotību, nav pamats uzskatīt, ka līdz ar to šī norma kadastra datu ierakstu un zemesgrāmatas ierakstu vajadzībām ļauj identificēt īpašnieku atbilstoši Civillikumā ietvertajam nekustamā īpašuma īpašnieka jēdzienam. Zeme un ēkas (būves) uz tās ir pieļaujami kā patstāvīgi īpašuma tiesību objekti tad, ja to izņēmuma kārtā paredz speciālās tiesību normas *(Senāta 2012.gada 8.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-460/2012 10.punkts).* Nav pamata apšaubīt no Civillikuma 968.panta izrietošo prezumpcija attiecībā pret trešajām personām par ēku piederību zemes īpašniekam, kamēr nav iesniegti pierādījumu par ēkām kā patstāvīgiem īpašuma objektiem.

[4.3] Ēka Kadastra informācijas sistēmā ir reģistrēta kā uz zemes vienības esoša ēka ar būvju piederības statusu *„nepieder zemes īpašniekam"*, Ēkas piederība nav noskaidrota.

[4.4] Civillikuma 930.panta piezīme paredz, ka nekustamas bezīpašnieka lietas piekrīt valstij (atbildētājai); šī likumā ietvertā prezumpcija atspēkojama prasības kārtībā.

Turklāt, atbildētāja – Finanšu ministrija – savā 2015.gada 6.oktobra Informatīvajā ziņojumā par bezīpašnieka vai bezmantinieka mantas apzināšanas kārtības uzlabošanu tieši norādījusi, ka: *"lai nodrošinātu vienotu īpašumu izveidošanu, ja uz pašvaldībām piekrītošām vai piederošām zemes vienībām atrodas nenoskaidrotas piederības būves, ievērojot Civillikuma 968.panta un likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta ceturtās daļas noteikumus, pašvaldībām kā zemes īpašniecēm (tiesiskajām valdītājām) būtu jāsniedz tiesā prasības pieteikumi par īpašuma tiesību atzīšanu, pamatojoties uz minētajām normām, Civilprocesa likuma 128.pantu un citām normām, kas regulē prasības celšanas kārtību".*

[4.5] Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par Ēku kā patstāvīgu īpašuma objektu un savos paskaidrojumos apliecinājusi, ka Ēka piekrīt zemes īpašniecei, tas ir, prasītājai.

[4.6] Pamatojoties uz prasības pieteikumā norādīto, atbildētājas paskaidrojumiem un šajos paskaidrojumos iepriekš minēto, jautājums par nekustamā īpašuma piederību izšķirams vispārējās jurisdikcijas tiesā prasības kārtībā, atzīstot Ventspils pilsētas pašvaldībai īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – ķieģeļu mūra ēku 87,2 m^2 platībā, ar būves kadastra apzīmējumu /numurs/, kas atrodas uz Ventspils pilsētas pašvaldībai piederoša nekustamā īpašuma – zemes gabala 2427 m^2 platībā /adrese/, ar kadastra Nr./numurs/, ierakstīta Kurzemes rajona tiesas Ventspils pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.3205.

[5] Ar tiesas 2020.gada 26.oktobra lēmumu rezolūcijas formā, pamatojoties uz Covid – 19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, lietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā.

[6] Pārbaudot lietas materiālus, kā arī izvērtējot lietas būtību kopumā, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

[7] No lietas materiāliem redzams, ka ar Ventspils pilsētas domes Zemes komisijas 1994.gada 6.februāra sēdes protokolu Nr.1.4. /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ atzītas īpašuma tiesības uz zemes gabalu /adrese/ (lietas 24.-31.lapas).

Savukārt saskaņā ar Ventspils pilsētas domes Zemes komisijas 2000.gada 7.jūnija lēmumu Nr.342 (lietas 20.-23.lapas) nolemts atjaunot īpašuma tiesības uz zemes gabalu Ventspilī, Lielā ielā Nr.19 2427 m^2 platībā bijušo īpašnieku mantiniekiem /pers. I/, /pers. B/, /pers. C/, katram uz 1/3 domājamo daļu.

[8] Pamatojoties uz 2016.gada 12.augusta pirkuma līgumu Ventspils pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.3205 īpašuma tiesības uz zemes gabalu /adrese/ 2427 m^2 platībā ar kadastra numuru /numurs/ ir nostiprinātas Ventspils pilsētas pašvaldībai.

Zemesgrāmatā nav reģistrētas uz Zemes gabala esošas ēkas (būves).

[9] No Valsts zemes dienesta 07.07.2020. Kadastra informācijas par būvi (lietas 11.lapa) un Ēkas kadastrālās uzmērīšanas lietas (lietas 12.-19.lapas) ir redzams, ka uz zemes gabala Lielā ielā 19, Ventspilī atrodas neklasificēta un nereģistrēta būve 87,2 m^2 platībā ar kadastra numuru /numurs E/(lietas 11.lapa).

[10] Kā redzams no Valsts zemes dienesta Tehniskās inventarizācijas dokumentiem (lietas Nr.II-248) (lietas 32.-39.lapas), tad uz zemes gabala /adrese/ (iepriekš /adrese A/ un /adrese B/) atradušās 8 (astoņas) ēkas (būves).

No namīpašuma kartītes redzams, ka ēka (būve) - šķūnis ar literu Nr.8 piederējusi Ventspils pilsētas Izpildkomitejas Dzīvokļu saimniecības ražošanas pārvaldes 2.dzīvokļu ekspluatācijas rajonam un no minētā namīpašuma sastāva svītrota 1989.gadā, bet Palīgceltnes kartīte dzēsta 1992.gada 16.novembrī (lietas 33. un 39.lapa).

Savukārt pārējās ēkas (būves) ar kadastra apzīmējumiem /numurs A/, /numurs B/, /numurs C/, /numurs I/, /numurs F/, /numurs G/, /numurs H/ apsekotas un Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā dzēstas 2001.gada 20.oktobrī (lietas 34. un 41.lapa).

[11] Prasītājs ir konstatējis, ka faktiski uz Zemes gabala joprojām atrodas nenoskaidrotas piederības ķieģeļu mūra ēka (būve) - šķūnis liters Nr.8, kuru ikdienā izmanto uz blakus esošā arī prasītājai piederošā zemes gabala ar kadastra Nr./numurs D/, /adrese C/ daudzīvokļu dzīvojamās ēkas dzīvokļu īpašnieki.

Faktu, ka uz zemes gabala ar kadastra Nr./numurs/, /adrese/ atrodas nenoskaidrotas piederības ēka (būve) apstiprina izdruka no topografija.lv

[12] Prasītājs norāda, ka Ēkas piederības jautājuma atrisināšana nepieciešama, lai nodrošinātu tiesisko attiecību sakārtošanu par Ēkas turpmāku atsavināšanu vai lietošanu, ievērojot Domes pienākumu rīkoties saskaņā ar saistošiem normatīviem aktiem, kas regulē atvasinātas publiskas personas mantas iznomāšanas un atsavināšanas kārtību.

[13] Saskaņā ar Civillikuma 968.pantu, uz zemes uzceltas un cieši ar to savienotas ēkas ir uzskatāmas par zemes īpašuma daļu. Savukārt likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtajā daļā paredzēts, ka ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam.

[13.1] Tiesa piekrīt tiesību doktrīnā paustajam viedoklim, ka Civillikuma 968.pants, pirmkārt, regulē īpašuma iegūšanu uz svešām kustamām lietām, kas savienojuma rezultātā kļuvušas par zemes gabala sastāvdaļu. Otrkārt, Civillikuma 968.pants regulē uz zemes uzceltas ēkas piederību vispār, turklāt, kā atzīts tiesu praksē, šajā gadījumā ir runa par prezumpciju, atbilstoši kurai pieņemams, ka ēka pieder tam, kuram pieder attiecīgais zemesgabals. Minētā prezumpcija ir relatīva, proti, tā ir „apgāžama", pierādot to, ka konkrētajā gadījumā pastāv kāds no likumā paredzētajiem izņēmuma gadījumiem no Civillikuma 968.panta, līdz ar ko attiecīgā ēka uzskatāma par patstāvīgu īpašuma priekšmetu *(Grūtups A., Kalniņš E. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, 72.lpp.)*. Līdzīgas atziņas paustas arī Senāta judikatūrā, piemēram, Senāta 2008.gada 29.oktobra spriedums lietā Nr. SKC-354/2008.

[14] Ar lietas materiāliem apliecinās, ka strīdus ēka nav reģistrēts kā patstāvīgs īpašuma objekts.

[15] Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājam nav citas iespējas kā nostiprināt savas īpašuma tiesības uz ēku zemesgrāmatā, līdz ar ko prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma.

[16] Tiesa atzīst, ka faktiski starp pusēm (prasītāju un atbildētāju) nav strīda par īpašuma piederību, bet prasītāja prasība pret atbildētāju ir formāla, jo gadījumā, ja ēka tiktu atzīta par bezīpašnieka mantu, tad tā būtu piekritīga valstij.

[16.1] Līdz ar to, atbilstoši taisnīguma principam, kā arī Civilprocesa likuma 41.panta jēgai un mērķim, apmierinot prasību, tiesas ieskatā, nesamaksātie tiesas izdevumi, nav no atbildētājas piedzenami, jo nav pamata, kādu pusi uzskatīt par procesu zaudējušu.

[16.2] Šāds regulējums atbilst arī juridiskajā literatūrā nostiprinātajam viedoklim, ka Civilprocesa likumā nostiprināts princips, ka puse, kura zaudējusi procesā, atzīstama par tādu, kas nepamatoti izvairījusies no citas personas tiesību ievērošanas un izraisījusi nepieciešamību griezties tiesā. Tādēļ ir loģiski, ka šai pusei ir jānes ar to saistītie izdevumi *(sk. Civilprocesa likuma komentāri. I daļa (1.-28.nodaļa). Otrais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs. Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 146.lpp.)*.

[17] Tiesā 23.11.2020. saņemts prasītāja iesniegums ar lūgumu atmaksāt pārmaksāto valsts nodevu, jo, ceļot prasību, prasītājs iemaksājis valsts nodevu 375,01 EUR, bet bija jāmaksā valsts nodeva 369,64 EUR, līdz ar ko, konstatējams, ka prasītājs, vēršoties ar prasības pieteikumu tiesā, ir samaksājis valsts nodevu lielākā apmērā, nekā to nosaka likums.

[17.1] Ņemot vērā minēto, atbilstoši Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punktam prasītājs lūdzis tiesu taisīt lēmumu par iemaksātās valsts nodevas pārmaksas 5,37 EUR apmērā atmaksu.

[17.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punktu samaksātā valsts nodeva atmaksājama pilnīgi vai daļēji, ja iemaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums. Savukārt, minētā likuma 37.panta otrajā daļā noteikts, ka valsts nodevu atmaksā ar noteikumu, ka pieteikums par tās atmaksāšanu iesniegts tiesā triju gadu laikā no summas iemaksas valsts budžetā.

[17.3] Kā redzams no lietas materiāliem, tad prasītājs iemaksājis par prasības celšanu valsts nodevu 375,01 EUR, kaut gan valsts nodeva būtu bijusi jāmaksā 369,64 EUR apmērā, kā to norādījusi arī tiesa lēmumā par civillietas ierosināšanu.

[17.4] Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka prasītāja lūgums par valsts nodevas atmaksu ir pamatots un apmierināms atzīstot, ka valsts nodeva atmaksājama 5,37 EUR apmērā.

[18] Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties no Civillikuma 968.panta, likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.panta ceturtās daļas, Civilprocesa likuma 93., 97., 193. panta, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt prasību.

Atzīt Ventspils pilsētas domes (reģistrācijas Nr. 90000051970) īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu - ķieģeļu mūra ēku 87,2 m^2 platībā, ar būves kadastra apzīmējumu /numurs/, kas atrodas uz Ventspils pilsētas pašvaldībai piederoša nekustamā īpašuma - zemes gabala 2427 m^2 platībā /adrese/, ar kadastra Nr./numurs/, ierakstīta Kurzemes rajona tiesas Ventspils pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.3205.

Atmaksāt Ventspils pilsētas domei (reģistrācijas Nr. 90000051970) pārmaksāto valsts nodevu 5,37 EUR (pieci *euro* un 37 centi) apmērā, kas 18.08.2020. ar maksājuma uzdevumu Nr.09.20-1429 iemaksāta Luminor Bank AS.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Kurzemes rajona tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, t.i., 2020.gada 25.novembra.

Tiesnese I.Fišere